

נונים זיידן

יו"ל ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבנו"ק
שבנות "רמות דוד" קרעמשניף - קרית גת

פרישת פנחס תשפ"א • גליין ל'

נונים ישראל ♦ דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר הקוד"ט ה'נונים ישראל' זיע"א

כלומר דלא תימא דפנחס היה אכזר, ואינו אלא קנאי מזויף, אלא דהיה אוהב שלום ורודף שלום, ומתוך מדת הרחמים, קנא קנאת ה' צבאות, להשיב חרון אף ה' מעל עמו בית ישראל לעצור את המגיפה.

המבזה עצמו לכבוד שמים
זוכה לצדיק גזר והקב"ה מקיים

איתא בגמ' (סנהדרין פב.) "אמר ר' יוחנן ר' ניסים נעשו לו לפנחס", כבר הקשו המפרשים האיך פנחס מסר נפשו על ענייני קדושה, הא קיימ"ל בשו"ע (יו"ד סי' קנז ס' א) דבכל התורה אמרי 'יעבוד ואל יהרג חוץ מג' עבירות חמורות, דבהם אמרי יהרג ואל יעבוד'.

ונל"ב עפי"ד הש"ך (שם סק"ב), "אם הוא אדם גדול וחסיד ויר"ש, ורואה שהדור פרוץ בכך, רשאי לקדש ה', ולמסור עצמו אפילו על מצוה קלה, כדי שיראו העם לירא את ה', ולאחזו בכל לבם", ועפי"ז את"ש דפנחס היה רשאי לקדש ה' גם חוץ מג' עבירות חמורות, שהוא היה אדם גדול וחסיד ויר"ש, וראה שהדור פרוץ

וכשרואה בר ישראל שעוכר על רצון השי"ת ב"ה, כואב לו עד דכדוכה של נפש, ומתוך מדת הרחמים מקנא קנאת ה' צבאות, להשיב חרון אף ה' מעל עמו בית ישראל.

וזהו הענין אצל פנחס קנאיה כשראה שארבעה ועשרים אלף נספו במגיפה, התבונן מפני מה יצא הקצף לפני ה', על מה חרי האף הגדול הזה, ומרוב רחמנותו על כל"י השית עצות כנפשו האיך לכטל את רוע הגזירה, לעצור את המגיפה, דכל יהודי שנספה במגיפה כאב לו עד דכדוכה של נפש, והתיישב בדעתו דיצא הקצף מלפני ה', על כי "אלוקיהם של ישראל שונא זימה הוא", (סנהדרין קז.) וע"כ הרג את זמרי בן סלוא וכזכי בת צור, לכפר על כל"י, לעצור את המגיפה.

וזהו שאמה"כ "בקנאו את קנאתי" קנאתי דייקא, היינו דקינא קנאת ה' צבאות, "בתוכם" שהיה מעורב בדעת עם הכריות, וקנאתו נבעה מתוך מדת הרחמים, ולכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן, כדכתיב "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן", ד"אהרן אוהב שלום ורודף שלום" (אבות א, יב), וכרא כרעיה דאכזה,

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, השיב את חמתי מעל בני ישראל, בקנאו את קנאתי בתוכם לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום" (בה, יא-יב).

קנאי אמיתי לשם שמים
זהו שיש לו אהבת ישראל

יל"ד מפני מה בא הכתוב ויחסו אחר אהרן, וכבר הרגיש רש"י בזה, עויל"ד אומרו "בתוכם" הנראה לכאורה כתיבת יתר.

ונראה לכאור עפי"ד הרה"ק מסאטמר זיע"א "דהאות והסימן להבחין מיהו קנאי אמיתי שמקנא קנאת ה' צבאות, ומיהו קנאי מזויף הוא אם יש בלבו אהבת ישראל אמיתית", עכ"לדה"ק. ביאור דבה"ק - דהעולם טועין לקרוא לאכזר קנאי, והוא אינו אלא קנאי מזויף, דהנה מדת הקנאה נובעת ממדת הרחמים, שהוא היפך מידת האכזריות, דהאכזר לא מקנא קנאת ה' צבאות, הואיל וכל כוונתו אינו אלא להנאת עצמו, ברם מי שמלא באהבת ישראל אמיתית, הוא קנאי אמיתי, שמקנא קנאת ה' צבאות,

המשך בעמוד ב' ❧

נפשייהו אקדושת ה", "זיך מתבזה זיין אויף כבוד שמים", [להתבזות על כבוד שמים], ומי שעושה כן זוכה "דאתרחיש להו ניסא" הברכות נתונות בידו ותגזור אומר ויקם לך וככל היוצא מפיו יעשה.

וכך היתה עבודת אאמו"ר הרה"ק זיע"א והיא היתה כל משאת נפשו לעבדו ית' עבודה תמה בלתי לה' לכדו ולא היה איכפת ליה כלל מה יאמרו הבריות וכהשהסיק בדעתו מהו רצון ה' התבזה על כבוד שמים ועשה זאת בשמחה ובטוב לכב, ולכך זכה שהברכות היו נתונות בידו וככל היוצא מפיו יעשה.

וזהו "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן", יחסו הכת' אחר אהרן להורות דאדם גדול וחסיד ויר"ש הוא, ע"כ מאחר שראה שהדור פרוץ בענייני צניעות שכל שבטו של שמעון נתקבצו סביב אהלו של זמרי בן סלוא אזי "בקנאו את קנאתי" קנא קנאת ה' צבאות ומסר נפשו על קדושת ה' על ענייני קדושה אף שאינו מג' עבירות חמורות כדאיאת שם ו' ניסים נעשו לו לפנחס כלומר שהתבזה על כבוד שמים, ע"כ זכה "לברית שלום" אתרחיש להו ניסא שלו"ם ר"ת 'מה שאלתך וינתן לך', דהמתבזה על כבוד שמים זוכה ד' ותגזור אומר ויקם לך' צדיק גזר והקב"ה מקיים, וכידוע העובדא אצל הרה"ק מסאטמר זיע"א כשכאו לספר לו על החיילים שנפלדו במלחמה פרץ בככי מר כיון שכאב לו עד דכדוכה של נפש על כל חייל שנפל במלחמה כי היה קנאי אמיתי שקנא קנאת ה' צבאות כי קנאתו נבעה ממדת הרחמים והוא היה נאה דודש ונאה מקיים, כידוע שחילק ממון רב לצדקה בלי שום הכדל עדה או חוג כי לבו היה מלא באהבת ישראל טהורה וכל מעשיו היו לש"ש כפנחס קנאיה.

בקדושה, שכל שבטו של שמעון נתקבצו סביב אהלו של זמרי בן סלוא.

ונראה להביא ראיה לדברי הש"ך מהגמ' בכרכות (ב) אמר ליה ר"פ לאביי, מ"ש ראשונים דאתרחיש להו ניסא, ומ"ש אנן דלא מתרחיש לן ניסא, אי משום תנויי וכו', ואנן קא מתני' וכו', ואילו ר"י כי הוה שליף חד מסאניה אתי מיטרא, ואנן קא מצערינן נפשין, ומצווח קא צווחינן, ולית דמשגח בן, א"ל קמאי מסרי נפשייהו אקדושת ה' (אתרחיש להו ניסא), אנן לא מסרינן נפשין אקדושת ה", ומייתי ראיה עלה מראב"א, שראה אשה כותית הולכת בשוק עם מלכוש לא צנוע, קרע בגדה (שחשב שהיא יהודית לכסוף התברר שהיא כותית), שמו אותו הבגד ארבע מאות זוז ושילם, לכאו' קשה האיך מסר נפשו על ענייני קדושה, הא קיימ"ל דדווקא בג' עבירות חמורות יהרג ואל יעבור, אלא מכאן ראיה לדב' הש"ך, דראב"א היה אדם גדול וחסיד ויר"ש, ורשאי לקדש ה' אף על שאר עבירות, ועלה קאמרינן בגמ', "מסרי נפשייהו" היינו על שאר עבירות, אז דייקא "אתרחיש להו ניסא".

צדיק האדם לידע, דעיקר ותכלית עבודתו להגיע למעלת ומדרגת מסירות נפש, אך אין הכוונה שיפשוט את צווארו למען קדושת ה', אלא שיחיה עם מסירות נפש, כלומר שיעשה את רצונו ית' ולא יחשב דבר, אם יביא לו תועלת או נזק, או שימצא חן בעיני הבריות, אלא רצון הבריות"ש בלבד, כראב"א כשראה כותית הולכת בשוק עם מלכוש לא צנוע, אזי לא חס על כבודו, וקם בכבודו ובעצמו וקרעה למען כבוד שמו ית', וזהו הפי' "מסרי

יש ליתן טעם לשבח אמאי פר' פנחס שכל עיקרי המועדים כתוכים בו נופל כרוב השנים בשבת בין המצרים, ונראה דסימנא מילתא היא דאלו הכ"א ימים שבין י"ז תמוז לת"ב הם המקור והשורש של כל מועדות השנה, שהן בכללן ג"כ כ"א ימים שהן שבת וראש חודש ושבעת ימי חג הפסח, חג השבועות כ' ימי ראש השנה ויום הכיפורים ושמונת ימי חג הסוכות, והוא רמוז בקרא 'א"ך טוב לישראל', א"ך טוב וחסד היינו כ"א ימי בין המצרים, שהם ימים נעלים ונשגבים מאד, ולעתיד לבא הם יהיו ימים טובים גדולים ונוראים.

איאת כספה"ק דכשם שהזמן מעורר את הקריאה, כך הקריאה מעורר את הזמן ונראה לי לומר דהקריאה מעורר את הזמן הרי הוא נעלה יותר מהזמן גופא, עפי"ד חזו"ק דהמדריגה הנעלית ביותר בעבודת הבורא הוא "והצנע לכת עם ה' אלוךך", וזאת היא עבודת הצדיקים הנסתרים שאין העולם יודעים מאומה מעבודת בוראם העילאית וככל שהצדיק גדול מחכירו כך עבודתו הוא יותר בהסתר דכך עבודתו נעשית יותר בטוהר הבלתי (בלתי לה' לברו).

וזהו גדול מעלת שבת פר' פנחס שכתוכים בו כל עיקרי המועדים והקריאה מעורר את הזמן וכדאמרו שהיא נעלה ביותר מהזמן גופא כיון שהיא בחינת המועדות כהעלם ובהסתר "זויל וואס מער דו זאך איז בהאלטן האלטס גרעסר און העכר איז דו עבודה", ועפי"ז יתב' גדול מעלת ימי בין המצרים, דהנה לפום רהיטא הם נראים ימים פשוטים בלי שום אור והתעלות ועל אלו הימים אמר שלמה המלך ע"ה "אל תראוני שאני שחרחרת" דאלו הימים נראים שחור בלי שום אור והתעלות, וע"ז אמר "אל תראוני" כך דאדרבה היא הנותנת "שזפתני השמש" דריבוי האור גורם לשחרות כלומר דכאמת לאמיתה המה ימים נעלים ונשגבים מאוד, אלא שהאור שבהם מכוסה, שהם מקור ושורש כל המועדים.

♦ הוא ירד מטה מטה, ואתה תעלה מעלה ♦

קול צחצוח חרבות נשמע בעולם. דם ואש ותמרות עשן מיתמר מעל המפרץ הערבי. צבא אמריקה נלחם בעיראק, העולם מתבשר על לכידתו של הארכי טרוריסט סדאם חוסיין. הפחד הולך וגובר בלב כל בר אנוש. מלמחת עולם שלישית לפנינו...

הציבור השתרע על הצ'יינג'ים בכדי לקנות דולרים - ה"זהב" בימים ההם. כולם חפצו להמיר את הונם בדולרים, מי יודע מה יילד יום? הן מלחמת עולם עלולה לפרוץ בכל רגע נתון'.

התוצאות נראו היטב על גבי המסכים. הדולר החל בנסיקה כלפי מעלה, שערו עלה מדי יום, וככל שהדולר עולה, עולה אף עימו ציבור הקונים אותו. אף אני כמו כולם רצתי להמיר את כספי לדולרים, הן כל העסקאות נעשות רק בדולרים והדולר עולה ומתייקר.

עד שהמלחמה הסתיימה. ואז החלה הקריסה הגדולה. אף אני כמו כולם חששתי לגורל הוני. עיני כולם היו נשואות למסכים הענקיים, בהם שורות צפופות באין ספור מספרים כשביניהם קווים מזגזגים, שרק מזגזגים כלפי מטה. וכמו הריצה לדולר, כך נהפך כעת הריצה להמרותם לשקלים, מחשש שהדולר תיפול מטה מטה ללא תקומה, וההפסדים יהיו עצומים.

אבל אני כן נשארתי עם הדולרים. "יש לי רבי"...

♦ ♦ ♦

בשנת תשס"ג החלה מלחמת עיראק. צבא אמריקה נלחם במשטרו של סדאם חוסיין, מחשש למלחמת עולם רצו כל האנשים להמיר את הונם לדולרים ה"זהב" בימים ההם. גם כאן בארץ כל העסקאות נעשו בדולרים, שכירות לדירה היה מחיר חודשי בדולרים וכו', ובוודאי עסקאות גדולות יותר כמו קניית דירה היה רק בדולרים. היום לא מבינים את זה, היום כל העסקאות בארץ נעשות בשקלים.

כמה שנים התגוללתי בשכירויות מבית אחד למשנהו, ועדיין לא מצאתי מרגוע למשפחתי ולמטלטליי - לבית פרטי משלי. כמו כולם המרתי את כספי לדולרים בעת שפרצה המלחמה עת שהדולר עלה מאד ונהיה יקר יותר ויותר והגיע עד ל-4.88, אני עוד קניתי את הדולרים ב-4.5 באמצע העליה. ישראל הייתה אז על סף קריסה כלכלית, מאחר שערך השקל ירד וירד, וכולם רצו לקנות דולרים.

אבל אז זה הגיע... המלחמה הסתיימה והחלה הקריסה הגדולה של הדולר. כולם רצו להמיר חזרה

את כספם לשקלים ואז החלה העיסוק בארץ בשקלים בלבד. ואני עדיין מסתובב ומחפש דירה המתאימה לנו ועונה לצרכינו.

נלחצתי מאד. אמרתי לרבי 'מה יהיה? הדולר הולך ויורד, כל כספי הוא בדולרים מונח בבנק, וקניית הדירות נהפכת לשקלים, וכשכבר אמצא דירה לקניה, הדולר יהיה בשפל ואני יצטרך אז לקנות בהם שקלים, ואז כבר אקבל הרבה פחות ש"ח על כל דולר ממה שאני שילמתי, וההפסד יהיה עצום'.

אבל הרבי הרגיע וקבע 'פסח! הכל יהיה בסדר, תשאיר את הדולרים בבנק וה' יעזור'.

יום א' הלכתי לראות כמה דירות באשדוד, אבל כולם לא מצאו חם בעיני, עד שראיתי דירה א' שכן מצא חן בעיני, כמובן שאני לא עושה כלום מבלי לשאול ולקבל ברכתו של הרבי, אני מתקשר לרבי ומספר לו על הדירה, הרבי היה שקט מספר רגעים ואז אומר לי 'תקציב סכום - כמה אתה מוכן לשלם על הדירה הזאת?', 'מאה עשרים אלף דולר' אמרתי, אומר לי הרבי 'אם הם נותנים לך את הדירה בסכום הזה זה שלך, ואם חורגים הם מסכום זה במשהו, הדירה לא שלך', אנו מדברים עם בעלת הבית ואנו אומרים לה שאנו מוכנים לשלם עליה 120,000 דולר, בעלת הבית הסכימה לאלתה, רק אמרה שהיא צריכה להתקשר לשאול את בעלה, היא מתקשרת לבעלה ובעלה קבע 'לא! 125,000 - דולר!'.

אני מתקשר לרבי 'זה לא הדירה שלך' אומר לי הרבי, 'אבל רבי' אני מתחיל לומר 'מה יהיה? הדולר הולך ויורד, מתמעטים האנשים שבכלל מוכנים לקבל דולרים, רובם כבר רוצים רק ש"ח, ועדיין לא מצאתי אפילו דירה מתאימה', 'אל תדאג' אומר לי הרבי בקול האבאי 'הכל יהיה בסדר, גם בענין מציאת הדירה, וגן בענין הדולרים'.

אני נוסע חזרה לביתי, לפתע באמצע הדרך צד את עיני מודעה תלויה על בית "למכירה", אני מקליד מיד את מספר הפלאפון שהיה רשום עליו ואני מטלפן, 'השיחה מועברת למענה הקולי מזדמזם באוזניי, אבל אני מעוניין ב'מענה אנושי', החלטנו אני וזוגתי שאנו עולים אליו ודופקים בדלת.

לאחר נקישות קלות פותח לנו בן אדם חרדי שעלה מצרפת והוא סופר סת"ם. אני פונה אליו 'ראיתי שאתה מוכר את הדירה, אני מעוניין לראות אותה', 'אני לא יכול' הוא אומר לי 'מישהו כבר דיבר איתי שהוא כנראה רוצה את הדירה, וזה שמור לו', הוא מתמהמה לרגע ואומר לי 'אבל אתה יודע מה, אתה כבר כאן, תיכנס לראות הדירה, והיה אם ההוא לא יקח את הדירה'.

אנו נכנסים ואנו פשוט מתפלאים, הדירה עונה בדיוק לצרכינו - הגודל, המיקום, הכל, התלהבנו מאד מהבית, אני מנסה לדבר איתו שאני מולהב על הדירה ורוצה לקנות אותה, אבל הוא חתום בשלו 'הבטחתי למישהו, אני לא יכול לעשות את זה, הוא אמור לבוא בשעה 4:00 אחה"צ, אם הוא לא ירצה הדירה שלכם'.

אני יוצא ומתקשר אל הרבי ומספר לו על דבר הדירה ואז הרבי קובע לי 'זה הבית שלך! אתה תקנה אותו!', 'אבל שתי בעיות יש' אני אומר לרבי, 'א' שמישהו כבר תפס את זה לפניי וכנראה שיקח אותה, ובעיה שניה, שהמוכר כנראה ירצה את התשלום בשקלים כמו כולם, ואז אצטרך להמיר את הדולרים לשקלים ויהיה לי הפסד עצום', אבל הרבי אמר לי שוב 'אתה תקנה את הבית הזה! ובענין הדולרים ג'כ יהיה מסודר, ה' יעזור'.

שעה 4 חולפת, ולאחריה אף 4:30, אמרתי לזוגתי 'כנראה כבר מכר את הדירה, תראי את השעה'. 'אבל הרבי אמר שאנחנו נקנה את הדירה' אמרנו פה אחד, בשעה 5:00 אני מקבל טלפון מהמוכר 'תראה' הוא אומר לי 'קבענו לשעה 4 והוא לא הגיע, אני מוכר לך את הדירה'.

לשמחתי לא היה גבול 'ניסע מיד לעורך דין' אמרתי לו. לאחר כמה דקות נפגשנו אצל עורך דין, וחתמנו על חוזה. איך שאנחנו חותמים מצלצל הפלאפון בכיסו של המוכר, על הקו היה האיש שרצה ראשון את הדירה, 'כבר מכרתי את הבית' הודיע לו המוכר, 'מה זאת אומרת מכרת? אבל אתה הבטחת לי את הבית!' נשמעו הצעקות מבעד לאפרכסת, 'אין מה לעשות' השיב לו המוכר 'קבעתי איתך שעה, חיכיתי לך שעה נוספת ולא באת אז מכרתי', 'אני לא מוכן' ניסה ההוא להתמקח 'אני מגיע עכשיו', 'זה לא יעזור לך' השיב המוכר 'כבר חתמנו חוזה, אנחנו כעת אצל העורך דין'...

שמחתי מאד אבל פחד קטן היה בליבי מה יהיה כשנגיע לנושא התשלום, האם אני הולך לגרוף הפסד כספי עצום?

לפתע פונה אלי המוכר 'תראה, יש לי אבל בקשה אחת, נכון שהיום כבר מקובל לערוך את כל העסקאות בשקלים, אבל אני קניתי את הבית בדולרים, אני דורש שגם אתה תשלם לי בדולרים, זוהי דרישתו למכירת הבית, אין ברירה, אם אתה מעוניין העסקה יוצאת לדרך'.

'אתה יודע מה?' אני אומר לו 'אני מוכן'...

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הצדיק ה"בבא אלעזר" אבוהצירא זיע"א

♦ כ"ז תמוז תשע"א ♦

יומא דהילולא קדישא
מצדדיקי הדורות זיע"א

ניעים הנשמות

תולדותיו: הרב הצדיק רבי אלעזר אבוהצירא המכונה ה"בבא אלעזר" זצוקל"ה, נולד ד' אב תש"ח בעיר ריסאני שבמרוקו, לאביו רבי מאיר בנו של ה"בבא סאלי" זיע"א. בגיל צעיר התייתם מאמו, במשך שנה למד בישיבת תומכי תמימים בקזבלנקה, בשנת תשכ"ו עלה ארצה עם אביו ומשפחתו והתיישבו באשדוד. לאחר עלייתו למד בישיבת הרמב"ם בתל אביב אצל הרב הפוסטא זצ"ל, ולאח"כ למד בישיבת פורת יוסף. לאחר פטירת סבו ה"בבא סאלי" זיע"א עבר לבאר שבע והקים שם חצר, כשקיבל ע"ע אדמורו"ת. היה ידוע ביותר בשמירת וקדושת העינים כפי שהעיד בעצמו שלא ראה אשה מהיותו בן י"ז. בביתו היה מנהרה המוליכה ממנו לבית הכנסת, כשהוא לא יוצא מביתו כלל אלא פעמים בודדות ומיוחדות ממש. היה יושב ולומד בתורה יומם ולילה ללא הרף בהתמדה גדולה ורבה, והיה בקיא גדול בכל מקצועות התורה. רבים באו לקבל את עצתו וברכתו, ונושעו ממנו נפלאות. החזיק כולל אברכים גדול בעיר, וכן פעל בביתו בית תמחוי לכל דיכפין. הירבה מאוד בחלוקת צדקה למשפחות נצרות, ולכל דבר תורני וחיוני. נלב"ע באופן טראגי כ"ז תמוז תשע"א, ומנוחתו כבוד בחד הזיתים בירושלים.

ולא עלה בידי לעשות מאומה למען יעברו האבים. לאחר בדיקות מקיפות שערכו לי התברר שמצאו שיש לי אבן בקוטר 5 מ"מ בכליה היי. מיותר לציין את המצב שבו שרינו ונכנסנו, כשכולם יודעים שזה ידרוש מסע של טיפולים קשים, ולאח"כ התאוששות ושיקומים ובעז"ה נבריא. הייתי אמור לעבור ניתוח לייזר קשה מאוד, אך לא היה לי תור אלא רק בעוד 3 חודשים. באותו זמן היה הרב בשוויץ התקשרתי לרבנית וביקשתי ממנה שבחודש הראשון שהיא תדבר עם הרב שתזכיר אותי ואת מצבי, ותבקש את ברכתו.

מספר הרה"ג גרעון עטיה שליט"א: בשנים תשל"ד-תשל"ה למדתי עם הרב בישיבת פורת יוסף בירושלים, הוא היה סמל ודוגמא לשקידה והתמדה בתורה. היו יכולים לדאותו עומד על רגליו במשך 16 שעות רצופות ולומד תורה ללא הפסק! כלילי שב"ק כשכל הבחורים מתעייפים אחד הסעודה והולכים לישון, היה נשאר עד שעות ולומד את כל המדרש רבה על הפרשה.

היה בקיא בש"ס ופוסקים בעיון רב, והיה מפלפל בסוגיות כזקן ורגיל. פע"א ראיתי את הרה"ג ר' יוסף חיים קופשיץ יוצא עם גמרא בידו מבית הרב זצ"ל, לתמיחהי שאלתיו: "מה הרב עושה

כאן?" השיב לי: "כשאני מתקשה בלימוד, אני ניגש לרבי אלעזר מציג לפניו את הקושיא, הוא איננו צריך לחשוב ולהיכנס לסוגיא, אלא מיד מתרץ את הקושיא. היום היו לי שתי קושיות במסכת כריתות ותמורה – ומיד יישב לי הכל".

קדושת העינים שלו היה ידוע לכל, עוד בהיותו בישיבה היה מקפיד על שמירת העינים, וכמעט לא יצא מבנין הישיבה, וכשהיה מוכרח לצאת למקוה היה יוצא בארבע לפנות בוקר, בשעה שהרחובות ריקים. בנסיעותיו לישיבה בא ברכב עם חלונות אטומים, ופע"א ישב בביהמ"ד ולמד ופתאום החל לצעוק "אשה, אשה!!" עד שבדקו ומצאו אשה הנמצאת בבנין הישיבה בקומה עליונה, וזה הפריע לו מעצם קדושתו.

מרב פרישותו קדישתו וכן שקידתו בתורה, מספרים דברים נודאים שראו אצלו. וכפי שרואים את עוצם קדושתו שמרגיש משהו מפריע לו אפי' מרחוק, כן ראו שמכוח הקדושה היו בו כוחות אל אנושיים. וכפי שמספר הרב גרוסמן שליט"א: פע"א נסעתי עם הרב זצ"ל במטוס, ושעות ארוכות לא הרים עיניו כלל, כשהו דבר קשה עד מאוד. בהגיענו לשרה התעופה לא ראו את פניו בכלל, וכשהגיע עת הביקורת והיתה שם אשה שבודקת האנשים. ביקשה האשה מהרב שיסר המסווה מעל פניו, אמרו לה המקורבים שהוא

לא מסתכל על נשים ולא מסתכלים עליו הניחו לו. והיא לא הסכימה, לכן, ורצתה לדאותו ולברוק את תעודתו. הוזיירה שאל לה להתעסק עם אותו צדיק כי זה היה מסוכן בשבילה. אותה אשה לא שעתה לדבריהם וציוותה שירים את המסווה והסתכלה בו. ויהי איך שרק עבר הרב ופמלייתו משם, החלו נשמעו צעקות מאשה זו אשר לפתע פתאום היא לא רואה בעיניה. מיד הבינה את אשר קרה, ורצה לבקש את סליחת הרב ומי חזר ראיתה.

כהנה וכנהנה מספרים אודות ספרדי המופת שראו אצל הרב, וכוח ברכתיו שלא שבו ריקם. סיפר הרה"ג גרעון עטיה שבדייחה הוה עובדא: באחד מן הימים תקופני כאבים עזים מאוד,

"והביטו אלי את אשר דקרו" (זכריה יב.)

רביה"ק ה'נועם ישראל זיע"א משך השנים הפלגי בשבחים נשגבים על מרן זצ"ל, על רוב קדושתו ופרישותו, ועל מדריגותיו הנשגבות, ביטויים מפליגים שכמעט לא נשמעו מפיו.

בעת ניחום אבלים אצל בני ואחיי מרן זצ"ל בבאר שבע, התבטא רבינו זיע"א בין הדברים – דבר מעניין, וכה אמר:

"אומרים שאביכם הוא היה משיח בן יוסף, כמובא על הפסוק 'והביטו אלי את אשר דקרו' (זכריה יב.) שעתיד משיח בן יוסף להיהרג.

מעניין לציין שוקיני הק' אבי אבי – הרה"ק ר' אלעזר זאב מקדעטשניף זיע"א, גם עליו אמרו שהוא היה משיח בן יוסף והוא נהרג בשואה.

ומעניין מאד שלוקיני קראו 'אליעזר' בן 'מאיר', ולאביכם 'אלעזר' בן 'מאיר', ושניהם היו בגיל ס"ג בהסתלקותם". ע"כ.

לאחר זמן מה – חזרה אלי הרבנית ואמרה בשם הרב: שאתה כפית שמן זית והאבן תצא מאליה... הוכתי בתדהמה! מה הקשר שמן זית לאבן בכליה... ואך היא תעזור לך שהיא עוד תצא מאליה... אך כמובן ששמעתי לעצת הרב ועשיתי כפי שהורה לי. והנה לעת ערב המצב החמיר מאוד, חום גופי עלה ל-41 מעלות, נדיה לי קשה עד למאוד. אבל לפתע באורח פלא – פתאום נעלמו לי כל הכאבים, החום ירד אט אט, ומצבי הוטב. לתדהמתי מצאנו את האבן בשלמותה בשידותים, כשהו יצא באופן ספונטני ללא שום ניתוח או טיפול.

סיפר אחד מחסידיו הרב זצ"ל בעת השבעה: שהיה נהוג להתייעץ עם הרב איזה שם לתת לבניו הגולדים לו. פע"א עת נולד לו בן, נכנס להתייעץ עם הרב איזה שם שיתנו לך הנולד, הרב ענה לו: "תקרא לו חיים". הוא שב לאשתו ואמר לה שהרב יעץ על השם חיים. אמרה האשה שדאי לא אוהבת את השם הזה ושישאל את הרב על שם אחר. הבעל נכנס שוב לדב וסיפר לו דברים כהויות, ושאלתו בפיו שלא רצה להתווכח עם אשתו ומה עליו לעשות? ענה לו הרב: "שהיא תקרא לו איך שרוצה, אבל זה לא יעזור יקראו לו חיים". הבעל חזר וסיפר לאשתו את דברי הרב, אך לא הבינו את פשר התשובה.בגתיים נוצר סיבוך כלשהו והוצרך לדחות את

הברית. כעבור מספר ימים הביאו מוחל לביה"ח לברית. וטקס ברית המילה נערכה בביה"ח בהשתתפות בני המשפחה. "ויקרא שמו בישראל 'אופיר', קרא המוהל. לאחר סיום הברית הביאו את התינוק לאם שנבחלה: "זה לא הילד שלי" זעקה בקול רם. לאחר מספר דקות התברר הטעות – אותו מוהל ערך עוד ברית בביה"ח וטיפל בשני התינוקות בידו, והתינוקות הוחלפו. בברית הראשון – שדוה הילד שלהם העניקו את השם "חיים"! דברי הרב התקיימו במלואם.

(מרשמות תלמידיו)

לטובת נשמת
הצדיק רבי אלעזר
בן רבי מאיר
אבוהצירא זצוק"ל
ה"בבא אלעזר"
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
הונצח ע"י ידידיו הנכבד
הר"ד מיכאל אשוואל הי"ו

לטובת נשמת
הצדיק רבי אלעזר
בן רבי מאיר
אבוהצירא זצוק"ל
ה"בבא אלעזר"
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
הונצח ע"י ידידיו הנכבד
החפץ בעילום שמו

מוסדות קדעטשניף – קרית גת
בנשיאות כ"ק מרן ארמו"ר שליט"א

כוס תנחומין

משרשים אנו קדם חוי נברא רבא, טיטק בצרכי ציבור באמונה, נוטל חסד עם כל אדם בסבר פנים יפות. עומד ליטין ולעזר מוסדותי חק בכל שת ובכל ענין ח"ה

הר"ד **ישראל יעקב שונר** הי"ו
בהשגפך עליו צמחו בפטירתו הפתאומית של אביו הרה"ח ר' יצחק מענדל זכוננו לבריכה הרופא לכל תולדאינו הוא ירשא לכל שברו. המקום ינחמו בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא יוסיף לדאבה עוד, ולא ישמע עוד שוד ושבר כבבול, עדי נושע במרחיב כנאלת עולמים כביאת משיח צדקינו במרחיב בימינו אמן.

מוסדות קדעטשניף – קרית גת

שהשמחה במעונם

ברכת מזל טוב

שנודה בזה לידידיו הנכבדים

היה: **בן ציון מאשקאוויטש** שליט"א
זמת דוד – קיתת מ
לדג הולדת נברתו לשליט
...
הר"ד **שלום יוסף ניסמן** הי"ו
בת הלכה
לדג הולדת נברתו לשליט
...
ה"ד שירון מכל יצ"ח רוב נתת
קדושה, עם שמות
תמר באהלים

זכות

אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה

להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועשר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לשב"ק אופק קרית גת

המולד: ליל שב"ק
שעה 9:59, 9 דקות,
9 חלקים על 10.
זמן ר"ת: 9:02
ר"ח ביום השבת